

Door Henri de Vidal de St. Germain

Koplopertjes

De benaming "NieuweTijds-Kinderen" is de afgelopen jaren een begrip geworden. De vraag is of dit niet gewoonweg weer een stempeltje is om bezorgde ouders vertrouwen te schenken en dat er daarmee ook een oplossing is voor de problemen die ze ervaren.

Want laten we wel zijn: sensitieve, hoog-, paranormaal gevoelige of paranormaal begaafde kinderen zijn er altijd geweest. Daar kunnen sommige leden of sympathisanten van Harmonia nog wel een woordje over meespreken.

Het begrip, de zorg, aandacht en hulpverlening die deze kinderen nu kunnen krijgen - mits hun ouders en omgeving daarvoor openstaan - moesten zij in veel gevallen ontberen. Vaak werd je versleten voor een fantast, een dromer, of je was - zoals dat in de volksmond heette - gewoon niet goed snik, je zag ze vliegen, of je was van lotje getikt. Om al die onzin af te leren, kon je zelfs een pak rammel krijgen. Doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg!

Met als gevolg, dat je je mond wel stijf dicht hield. Zonder enig begrip en besef van anderen moest je met je mogelijkheden en moeilijkheden maar je eigen weg zien te vinden. Dikwijls een moeilijke, eenzame weg met onzekerheden en angsten, die soms wel heel diep weggestopt en verdrongen werden.

Of, in andere gevallen was het innerlijk weten en niet zelden de bescherming vanuit de sferen, die je het vertrouwen en de kracht gaven om overeind te blijven en te komen waar je zijn moest. Je mocht je gelukkig prijzen, wanneer je in een milieu of omgeving van betrokkenen opgroeide, voor wie het buitenzintuiglijke niets vreemds inhield.

Alles was daardoor minder ingewikkeld en werd eerder als vanzelfsprekend beschouwd. Het was een verschijnsel, dat bij jou hoorde en waarin je door je ouders of omgeving wegwijs werd gemaakt, waardoor je je mogelijkheden kon benutten. Als je daar maar op een waakzame, verantwoorde en begripvolle wijze - zeker ook ten opzichte van anderen - gebruik van maakte.

Overgangstijdperk

In het overgangstijdperk waarin we nu leven, worden er verhoudingsgewijs veel meer van zulke kinderen geboren dan voorheen. Het zijn de koplopertjes van het Aquariustijdperk.

Hun gevoeligheid, met name voor het buitenzintuiglijke, is opvallend. Jammer genoeg zijn er nog altijd te veel ouders, hulpverleners en leerkrachten, die oog noch gevoel hebben voor wat er in deze kinderen omgaat. Soms uit onwetendheid. Anderen stoppen (wellicht uit gemakzucht of angst) liever hun kop in het zand, waardoor er helaas aan deze kinderen geen recht wordt gedaan.

Ze staan nog aan het begin van hun leven en moeten zich in de maatschappij waarin zij leven staande weten te houden tussen twee uitersten: onbegrip en verheerlijking. Je ontnemt hun daarmee de kans te zijn wie ze zijn en zich te ontwikkelen tot wie zij kunnen worden en de taak uit te voeren die zij op zich hebben genomen.

Niet zomaar zijn ze in dit overgangstijdperk (en bij deze ouders) gereïncarneerd. Belangrijk is, dat op de eerste plaats ouders en opvoeders het anders zijn dan anderen - hun eigen wijsheid en innerlijk weten - (leren) begrijpen en naar waarde weten te schatten. Door hiervoor open te staan, te luisteren en het serieus te nemen, zal het kind zich niet afsluiten of afgewezen voelen. Dat komt helaas nog voor door onwetendheid van ouders en betrokkenen.

Zorg voor alles een open contact te behouden. Verdiep je in de bestaande literatuur over deze kinderen en volg eens een lezing of neem deel aan een symposium. Zoek aansluiting bij ouders die eveneens zo'n sensitief kind of jong volwassene hebben. Je komt ze zeker tegen!